

บทคัดย่อ

T 144197

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภูมิภาคหนึ่งที่ประสบอุทกภัยเป็นประจำ และบ่อยครั้งสร้างความเสียหายให้แก่ทรัพย์สินรายภูมิเป็นมูลค่าสูงมากจะเกิดปัญหาในแต่ละปีซ้ำๆ ในแต่ละปีบังไน่มีระบบข้อมูลเชิงพื้นที่อย่างมีระบบเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ในการป้องกัน วัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อจัดทำฐานข้อมูลและแสดงพื้นที่ประสบอุทกภัยในปี พ.ศ. 2544 จากการวิเคราะห์ด้วยข้อมูลดาวเทียม RADARSAT และกำหนดพื้นที่เสี่ยงต่ออุทกภัย โดยมีพื้นที่ศึกษาครอบคลุมทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิธีการศึกษาที่ดำเนินการใช้ภาพถ่ายดาวเทียม RADARSAT ปี พ.ศ. 2544 ซึ่ง เป็นปีที่ประสบอุทกภัยสูง จากข้อมูลที่ได้รับดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ร่วมทั้งวิเคราะห์พื้นที่แสดงเป็นรายอำเภอ และแสดงที่ตั้งหมู่บ้านประสบอุทกภัย ด้วย ข้อมูลเชิงพื้นที่ของพื้นที่ประสบอุทกภัยได้ทำการวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงต่ออุทกภัยโดยได้จัดทำแนวกันชันจากพื้นที่น้ำท่วมปี พ.ศ. 2544 อีก 1 กม. แล้วซ่อนทับด้วยข้อมูลภูมิสัณฐาน พิจารณาพื้นที่เสี่ยง โดยถือว่าพื้นที่ Flood Plain และ Low Terrace ภายในแนวกันชัน ถือว่ามีความเสี่ยงระดับปานกลาง พื้นที่น้ำท่วมปี พ.ศ. 2544 ถือว่าเป็นพื้นที่เสี่ยงสูง

ผลการศึกษาพบว่าจังหวัดที่มีพื้นที่ประสบอุทกภัยมากได้แก่ จ.ยโสธร , จ.อำนาจเจริญ , จ.หนองบัวลำภู , จ.มหาสารคาม , จ.สกลนคร และ จ. หนองคาย พื้นที่ที่ประสบอุทกภัยทั้งสิ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือคิดเป็นเนื้อที่ประมาณ 8.6 ล้านไร่ พบร่องรอยท่วมขังของน้ำจะพบตามริมฝั่งแม่น้ำสายสำคัญซึ่งมีภูมิสัณฐานประเภท Flood Plain และ Low Terrace เมื่อวิเคราะห์ความเสี่ยง ต่อการเกิดอุทกภัยพบว่า พื้นที่เสี่ยงมากและพื้นที่เสี่ยงปานกลางมีประมาณ 8.6 % และ 8.8% ของพื้นที่ทั้งภูมิภาคตามลำดับ จากผลการศึกษาได้แสดงและจัดทำแผนที่ทั้งภูมิภาคและรายจังหวัด ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ซึ่งสามารถที่จะใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในการจัดระบบป้องกันตลอดจนจัดสรรงบประมาณได้ตามพื้นที่ที่ท่วมจริง